COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 4.8.2020
COM(2020) 355 final

2020/0163 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind taxa AIEM aplicabilă în Insulele Canare

{SWD(2020) 154 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii din care fac parte Insulele Canare, nu autorizează, în principiu, nicio diferență de impozitare între produsele locale și cele provenind din Spania sau din alte state membre. Articolul 349 din TFUE permite luarea unor măsuri specifice pentru regiunile ultraperiferice ale UE, întrucât recunoaște că o serie de constrângeri persistente și combinate dăunează grav dezvoltării acestora și afectează situația lor economică și socială.

Propunerea se referă la o decizie a Consiliului de înlocuire a actualei Decizii nr. 377/2014/UE a Consiliului din 12 iunie 2014[1]. Această decizie, adoptată în temeiul articolului 349 TFUE, autorizează Spania să aplice scutiri sau reduceri ale taxei „*Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias*" (denumită în continuare „AIEM") pentru anumite produse fabricate local în Insulele Canare până la 31 decembrie 2020.

AIEM este o taxă percepută indirect de stat, într-o singură etapă, pentru livrările de mărfuri efectuate în Insulele Canare. Măsurile specifice prevăzute de Decizia nr. 377/2014/UE stabilesc o formă de taxare diferențiată, de care beneficiază producția locală în cazul anumitor produse. Acest beneficiu fiscal constituie ajutor de stat, pus în aplicare în prezent de autoritățile spaniole în temeiul secțiunii privind ajutoarele regionale din Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare[2].

Obiectivul acestei măsuri este de a despăgubi producătorii din Insulele Canare pentru constrângerile permanente legate de izolare, dependența în ceea ce privește materiile prime și energia, de obligația de a constitui stocuri, de dimensiunea redusă a pieței locale și de nivelul scăzut al activităților de export. Toate aceste constrângeri se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețurilor de cost ale produselor fabricate la nivel local, astfel încât, în lipsa unor măsuri specifice, producătorii locali ar fi mai puțin competitivi decât producătorii din Europa continentală, chiar dacă se iau în calcul cheltuielile de transport al produselor către Insulele Canare. În consecință, menținerea unei producții locale ar fi cu atât mai dificilă. Măsurile specifice sunt concepute în scopul consolidării industriei locale prin compensarea costurilor suplimentare suportate de aceștia, creând astfel condiții de concurență echitabile.

La 24 aprilie 2019, Spania a prezentat Comisiei o cerere de prelungire a perioadei de aplicare a Deciziei nr. 377/2014/UE.

În ceea ce privește cererea de prelungire a perioadei de aplicare a Deciziei nr. 377/2014/UE, Comisia a lansat un studiu extern pentru a evalua regimul actual, precum și impactul potențial al opțiunilor posibile pentru perioada de după 2020, inclusiv al opțiunii pe care se întemeiază

---

[1] Decizia nr. 377/2014/UE a Consiliului din 12 iunie 2014 privind taxa AIEM aplicabilă în Insulele Canare,
JO L 182, 21.6.2014, p. 4-8.

[2] RGECA [Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat] constituie temeiul juridic al UE în baza căruia este permisă schema de ajutor de stat AIEM în temeiul normelor UE.

prezenta propunere. Pe baza acestui studiu, Comisia consideră că este justificată acordarea prelungirii solicitate, cu unele modificări ale regimului existent.

Prin urmare, prezenta propunere implică stabilirea cadrului juridic pentru AIEM de la 1 ianuarie 2020 până la 31 decembrie 2027, cu revizuiri ale mecanismelor actuale menite să sporească flexibilitatea și transparența regimului.

Modificările propuse, în comparație cu regimul actual, sunt următoarele:

(a) Revizuirea criteriilor de identificare a produselor eligibile.

Regimul revizuit propune o nouă metodă utilizată pentru identificarea produselor sprijinite prin intermediul regimului fiscal special. În locul abordării actuale, în care fiecare produs specific este identificat în mod explicit în decizie (pe baza unui cod care variază de la NC4 la TARIC10), decizia propusă indică doar categoriile de produse eligibile (NC4), în timp ce produsele specifice (codul NC8 sau mai mare) sunt detaliate de autoritățile naționale în cadrele lor juridice și administrative.

Autoritățile spaniole au solicitat ca 99 de categorii de produse din pozițiile Sistemului Armonizat (SA)[3], în conformitate cu cele patru cifre din Nomenclatura Combinată, să beneficieze de această măsură. Comisia este de acord cu lista din anexa I, întrucât aceste categorii de produse respectă criteriile de eligibilitate.

Produsele sunt selectate pe baza următoarelor criterii:

– că există o producție locală, iar cota sa din piața locală nu este mai mică de 5 %;

– că există un import semnificativ de bunuri (inclusiv din Spania continentală și alte state membre) care ar putea pune în pericol continuarea producției locale, iar cota sa din piața locală reprezintă cel puțin 10 %; și

– că există costuri suplimentare care cresc prețul de cost al producției locale în comparație cu produsele fabricate în altă parte, ceea ce pune în pericol competitivitatea produselor fabricate la nivel local.

Se poate deroga de la pragurile cotei de piață în circumstanțe justificate în mod corespunzător, care includ producția bazată pe forța de muncă intensivă; producția altfel strategică pentru dezvoltarea locală; producția supusă unor fluctuații periodice; producția situată în zone deosebit de defavorizate; producția de produse medicale și de echipamente individuale de protecție necesare pentru abordarea crizelor sanitare.

(b) Revizuirea mecanismelor de stabilire a diferenței maxime permise.

Regimul revizuit urmărește să simplifice mecanismele referitoare la stabilirea unei diferențe de impozitare, înlocuind actualele patru liste diferite de produse cu o singură listă cu un prag maxim permis de 15 % ca diferență maximă permisă pentru toate produsele enumerate în anexa I la noua decizie.

Autoritățile spaniole vor decide care va fi procentul adecvat pentru fiecare produs și vor furniza aceste informații Comisiei înainte de intrarea în vigoare a noii decizii a Consiliului.

[3] Nomenclatura Combinată (NC) este un instrument de clasificare a mărfurilor care este utilizat în Tariful Vamal Comun și reglementat prin Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun. Aceasta se bazează pe nomenclatura Sistemului Armonizat (SA), ținută de Organizația Mondială a Vămilor (OMV). Pozițiile sale de clasificare sunt formate din 4 cifre.

Cu toate acestea, ar trebui să se aplice limita cantitativă de 150 de milioane EUR pe an a veniturilor la care se renunță, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător.

Această listă de produse și diferența maximă permisă vizează obiectivul precizat la articolul 349 TFUE, acela de adoptare a unor măsuri dedicate, care țin cont de caracteristicile specifice ale Insulelor Canare ca regiune ultraperiferică a UE, dar fără a denatura concurența într-un mod care ar putea submina piața internă.

(c) Mecanisme de monitorizare revizuite.

Această propunere urmărește, de asemenea, să reducă sarcina de reevaluare frecventă și să sporească utilitatea și eficacitatea activităților de monitorizare și evaluare. Prin urmare, aceasta prezintă o structură standardizată de raportare bazată pe un set armonizat de indicatori comuni pentru toate regiunile ultraperiferice ale UE care beneficiază de un regim fiscal special.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Comunicarea din 2017 intitulată „Un parteneriat strategic consolidat și reînnoit cu regiunile ultraperiferice ale UE”[4] constată că regiunile ultraperiferice se confruntă în continuare cu provocări importante, multe dintre ele fiind permanente. Această comunicare prezintă abordarea Comisiei în ceea ce privește sprijinirea acestor regiuni în punerea în valoare a atuurilor lor unice și în identificarea unor sectoare noi care să permită creșterea economică și crearea de locuri de muncă.

În acest context, obiectivul prezentei propuneri este de a sprijini regiunea ultraperiferică a Spaniei în punerea în valoare a atuurilor sale pentru a permite creșterea economică și crearea de locuri de muncă în sectorul local. Prezenta propunere completează Programul de opțiuni specifice pentru zonele îndepărtate și insulare (POSEI)[5], care vizează sprijinirea sectorului primar și a producției de materii prime, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM)[6] și finanțarea alocării suplimentare specifice acordate din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR)[7].

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în concordanță cu Strategia privind piața unică din 2015[8], în cadrul căreia Comisia s-a angajat să instaureze o piață unică mai aprofundată și mai echitabilă care să aducă beneficii tuturor părților interesate. Unul dintre obiectivele măsurii propuse este reducerea costurilor suplimentare cu care se confruntă întreprinderile din regiunile ultraperiferice, costuri care împiedică participarea deplină a acestora pe piața unică. Date fiind volumele

4 COM(2017) 623 final.

5 Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013.

6 Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime.

7 Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime.

8 Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu,
Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi [COM(2015) 550 final], p. 4.

limitate de producție implicate și domeniul de aplicare a AIEM limitat doar la Insulele Canare, nu se preconizează un impact negativ asupra bunei funcționări a pieței unice.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic este articolul 349 din TFUE. Această dispoziție permite Consiliului să adopte măsuri specifice care adaptează condițiile de aplicare a tratatelor în regiunile ultraperiferice ale UE.

• Subsidiaritatea (pentru competența neexclusivă)

Numai Consiliul are autoritatea de a adopta, în temeiul articolului 349 din TFUE, măsuri specifice în scopul adaptării aplicării tratatelor în regiunile ultraperiferice ale UE, inclusiv a politicilor comune, din cauza constrângerilor permanente care afectează situația economică și socială a acestor regiuni. Același lucru este valabil pentru autorizarea derogărilor de la articolul 110 din TFUE. Prin urmare, propunerea de decizie a Consiliului respectă principiul subsidiarității.

• Proporționalitatea

Prezenta propunere respectă principiile proporționalității, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Modificările propuse nu depășesc ceea ce este necesar pentru a aborda aspectele în cauză și, astfel, pentru a realiza obiectivele din tratat de asigurare a unei funcționări bune și eficiente a pieței interne.

• Alegerea instrumentului

Se propune înlocuirea Deciziei nr. 377/2014/UE a Consiliului cu o decizie a Consiliului.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluări ex post/verificări ale adecvării legislației existente

Domeniul de aplicare a regimului AIEM abordează în mod satisfăcător nevoile operatorilor economici în cauză. Logica regimului special AIEM este de a sprijini produsele locale prin reducerea decalajului de competitivitate dintre produsele locale și cele fabricate în afara insulelor, cauzat de costurile de producție suplimentare ca urmare a constrângerilor permanente care afectează Insulele Canare. Regimul AIEM compensează doar o parte din costurile suplimentare estimate. În medie, rata redusă se referă la aproximativ un sfert din costurile suplimentare, dar, în termeni monetari, compensația totală – măsurată în raport cu impozitul total aplicat importurilor – reprezintă doar 14 % din costurile suplimentare totale. În acest sens, AIEM atenuează în primul rând un declin al industriei locale în Insulele Canare, în loc să sprijine pe deplin dezvoltarea și creșterea economică.

Rezultatele analizei cantitative a datelor din studiul extern sugerează că, în absența sprijinului AIEM, performanța sectoarelor de producție locale ar fi fost mult mai scăzută. Aproximativ o treime din valoarea produselor care beneficiază de sprijinul AIEM (aproximativ 570 de milioane EUR) a fost, teoretic, activată prin mecanismul diferenței de impozitare, cu efecte pozitive asupra ocupării forței de muncă – care a înregistrat o creștere de aproape 2 000 de unități în sectoarele AIEM începând cu anul 2014 – și asupra numărului de întreprinderi active, care a crescut cu aproximativ 300 de unități în aceeași perioadă. Nu există dovezi ale

existenței unor beneficii în ceea ce privește valoarea totală a investițiilor și diversificarea producțiilor. Din punct de vedere al eficienței, performanța regimului special este, în general, pozitivă, cu un raport de aproape 1:3 între „costul” măsurii (veniturile fiscale la care se renunță) și producția locală suplimentară pe care o poate facilita.

- **Consultări cu părțile interesate**

În total, aproximativ 120 de părți interesate au fost intervievate în cadrul studiului extern care sprijină analiza regimului actual. Programul interviului a implicat serviciile competente ale Comisiei și reprezentanții Spaniei.

Pentru această consultare, s-a acordat atenție asigurării unei acoperiri adecvate a părților interesate relevante, precum și a unui echilibru între acestea, incluzând atât reprezentanții sectoarelor de producție locale – și anume beneficiarii regimurilor speciale – cât și pe cei ai sectorului comercial și al serviciilor care sunt afectate în mod direct sau indirect de acestea.

- **Evaluarea impactului**

Inițiativa este elaborată ca un exercițiu format din etape succesive: o evaluare ex post a regimului actual urmată îndeaproape de o evaluare prospectivă. O astfel de evaluare a impactului potențial al continuării și eventual al schimbării regimului existent a fost stabilită într-un document analitic, inclusiv într-o anexă de evaluare. Acest document se bazează pe un studiu extern și pe informațiile furnizate de statul membru.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Autoritățile spaniole și Comisia vor avea rolul de a monitoriza punerea în aplicare și funcționarea derogării, astfel cum s-a întâmplat până în prezent.

Autoritățile spaniole vor avea obligația de a prezenta un raport până la 30 septembrie 2025 pentru perioada 2019-2024. Acest raport va include următoarele elemente: informații privind costurile suplimentare asociate producției; distorsiunile economice și impactul asupra pieței; informații pentru evaluarea eficacității, a eficienței și a coerenței cu alte politici ale UE; precum și informații privind relevanța continuă și valoarea adăugată europeană a legislației.

Exercițiul de raportare ar trebui, de asemenea, să vizeze colectarea de informații din partea tuturor părților interesate relevante cu privire la nivelul și evoluția costurilor lor suplimentare de producție, a costurilor de asigurare a conformității și a oricărei situații de denaturare a pieței.

Pentru a se asigura că informațiile colectate de autoritățile spaniole conțin datele de care Comisia are nevoie pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză cu privire la validitatea și viabilitatea sistemului în viitor, Comisia va elabora orientări specifice cu privire la informațiile solicitate. Orientările vor fi, în măsura posibilului, comune cu alte sisteme similare aplicabile regiunilor ultraperiferice ale UE, reglementate de o legislație similară.

Acest lucru va permite Comisiei să evalueze dacă motivele care au justificat acordarea derogării continuă să existe, dacă avantajul fiscal acordat de Spania este în continuare proporțional și dacă sunt posibile măsuri alternative la un sistem de derogare fiscală, ținând seama de dimensiunea internațională a acestora.

Structura și datele solicitate în raportul de monitorizare sunt anexate la propunere în anexa II. Atunci când autoritățile spaniole prezintă raportul de monitorizare, Comisia va evalua efectele ratelor diferențiate și necesitatea unor modificări.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Această parte nu se aplică, deoarece articolele sunt explicite.

2020/0163 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind taxa AIEM aplicabilă în Insulele Canare

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European[9],

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 349 din TFUE, Consiliul, ținând seama de constrângerile sociale și economice structurale ale regiunilor ultraperiferice, inclusiv depărtarea, insularitatea, suprafața redusă, relieful dificil și dependența economică de un număr redus de produse, adoptă măsuri specifice care urmăresc să stabilească, în special, condițiile de aplicare a tratatelor în regiunile respective, inclusiv în ceea ce privește politicile comune.

(2) În consecință, ar trebui adoptate măsuri specifice în vederea stabilirii condițiilor de aplicare a tratatului în aceste regiuni. Ele trebuie să ia în considerare caracteristicile și constrângerile speciale din aceste regiuni ultraperiferice, fără să afecteze integritatea și coerența ordinii juridice comunitare, inclusiv în ceea ce privește piața internă și politicile comune.

(3) Dependența economică a Insulelor Canare de sectorul serviciilor și, în special, de cel al turismului, măsurată în contribuția acestui sector la PIB-ul regiunii, constituie o constrângere semnificativă. Acest sector joacă un rol semnificativ mai important în economia Insulelor Canare decât sectorul industrial.

(4) Izolarea și insularitatea inerente unui arhipelag împiedică libera circulație a persoanelor, a mărfurilor și a serviciilor și reprezintă cea de a doua constrângere ca importanță cu care se confruntă Insulele Canare. Amplasarea insulelor crește dependența acestora de transportul aerian și de transportul maritim. Transportul către, dinspre și pe aceste insule îndepărtate și insulare crește și mai mult costurile de producție pentru industriile locale. Costurile de producție sunt mai mari, întrucât aceste moduri de transport sunt mai puțin eficiente și mai costisitoare decât transportul rutier sau feroviar.

(5) O altă consecință a izolării este creșterea costurilor de producție, din cauza dependenței insulelor de importurile de materii prime și energie, a obligației de a constitui stocuri și a dificultăților care afectează furnizarea de echipament de producție.

[9] JO C , , p. .

(6) Dimensiunea redusă a pieței și nivelul scăzut al activităților de export, fragmentarea geografică a arhipelagului și obligația de a menține linii de producție diversificate, de mici dimensiuni, pentru a acoperi cererea unei piețe mici, restrâng posibilitatea realizării unor economii de scară.

(7) În numeroase cazuri, în Insulele Canare, este mai dificil și mai costisitor pentru operatorii locali să obțină servicii specializate și întreținere sau formare profesională pentru manageri și tehnicieni, ori să subcontracteze sau să promoveze dezvoltarea întreprinderilor dincolo de piața regională. Numărul restrâns de metode de distribuție are ca rezultat crearea de stocuri excedentare.

(8) În ceea ce privește mediul, dificultățile legate de eliminarea deșeurilor industriale și tratarea deșeurilor toxice duc la creșterea costurilor de mediu. Aceste costuri sunt mai mari deoarece nu există instalații de reciclare decât pentru o serie limitată de produse, iar deșeurile trebuie transportate pentru a fi tratate în afara Insulelor Canare.

(9) O examinare atentă a situației confirmă faptul că este necesar să se aprobe Spaniei cererea de reînnoire a autorizației de aplicare a unei taxe pentru o listă de produse, pentru care pot fi permise scutiri în cazul produselor locale.

(10) Taxa AIEM servește obiectivului de dezvoltare autonomă a sectorului industrial din Insulele Canare și de diversificare a economiei lor.

(11) Decizia 2002/546/CE a Consiliului din 20 iunie 2002, adoptată în temeiul articolului 299 din Tratatul CE, autoriza inițial Spania să aplice scutiri sau reduceri ale taxei „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias” (denumită în continuare „AIEM”) pentru anumite produse fabricate local în Insulele Canare până la 31 decembrie 2011. În anexa la decizia menționată anterior figurează o listă de produse pentru care se pot aplica scutiri și reduceri fiscale. În funcție de produse, diferența de impozitare între produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 5, 15 sau 25 de puncte procentuale.

(12) Decizia nr. 895/2011/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011 a modificat Decizia 2002/546/CE a Consiliului, prelungindu-i perioada de aplicare până la 31 decembrie 2013.

(13) Decizia nr. 1413/2013/UE a Consiliului din 17 decembrie 2013 a modificat Decizia 2002/546/CE a Consiliului, prelungindu-i perioada de aplicare până la 30 iunie 2014.

(14) Decizia nr. 377/2014/UE a Consiliului din 12 iunie 2014 a autorizat Spania să aplice scutiri sau reduceri ale taxei numite AIEM pentru anumite produse fabricate la nivel local în Insulele Canare până la 31 decembrie 2020. Anexa la decizia menționată conține lista produselor pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile fiscale.

(15) Diferența maximă care poate fi aplicată produselor industriale în cauză este de 15 %. În conformitate cu principiul subsidiarității, autoritățile spaniole vor decide asupra procentului adecvat pentru fiecare produs. Diferența de impozitare autorizată nu ar trebui să depășească costurile suplimentare dovedite. Cu toate acestea, acest avantaj fiscal ar trebui să se aplice sub rezerva unei limite de 150 de milioane EUR pe an, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător.

(16) În conformitate cu principiul subsidiarității și pentru a asigura flexibilitatea, autoritățile spaniole pot modifica produsele și diferența de impozitare autorizată aferentă acestora astfel încât să reflecte nivelul real al costurilor suplimentare generate de fabricarea acestor produse în Insulele Canare. În acest context, ar trebui ca autoritățile spaniole să aibă posibilitatea de a aplica diferențe mai scăzute și de a stabili

o taxă minimă pentru anumite produse, dacă este necesar, cu condiția ca orice modificare să fie în conformitate cu obiectivele articolului 349 din TFUE. Orice modificare a listei de produse ar trebui să se bazeze pe următoarele criterii de eligibilitate: că există o producție locală, iar cota sa din piața locală nu este mai mică de 5 %; că există un import semnificativ de bunuri (inclusiv din Spania continentală și alte state membre) care ar putea pune în pericol continuarea producției locale, iar cota sa din piața locală reprezintă cel puțin 10 %; că există costuri suplimentare care cresc prețul de cost al producției locale în comparație cu produsele fabricate în altă parte, ceea ce pune în pericol competitivitatea produselor fabricate la nivel local.

(17) Se poate deroga de la pragurile cotei de piață în circumstanțe justificate în mod corespunzător, care includ: producția bazată pe forța de muncă intensivă; producția altfel strategică pentru dezvoltarea locală; producția supusă unor fluctuații periodice; producția situată în zone deosebit de defavorizate; producția de produse medicale și de echipamente individuale de protecție necesare pentru abordarea crizelor sanitare. Autoritățile spaniole ar trebui să aibă posibilitatea de a modifica lista de produse și diferența de impozitare autorizată a acestora, cu condiția ca orice modificare să fie în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 349 din TFUE.

(18) Obiectivele de promovare a dezvoltării socio-economice a Insulelor Canare sunt reflectate la nivel național în domeniul de aplicare a taxei și în modul de alocare a veniturilor pe care aceasta le generează. Încorporarea veniturilor din această taxă în resursele sistemului fiscal și economic al Insulelor Canare și utilizarea lor pentru aplicarea unei strategii de dezvoltare economică și socială care implică promovarea activităților locale constituie o obligație juridică.

(19) Scutirile sau reducerile taxei AIEM ar trebui să fie aplicate pentru o perioadă de 7 ani. Pentru a permite Comisiei să evalueze dacă mai sunt sau nu îndeplinite condițiile care au justificat acordarea autorizării, Spania ar trebui să prezinte Comisiei un raport de monitorizare până la 30 septembrie 2025.

(20) Prezenta decizie nu aduce atingere eventualei aplicări a articolelor 107 și 108 din TFUE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Prin derogare de la articolele 28, 30 și 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, autoritățile spaniole sunt autorizate, până la 31 decembrie 2027, să stabilească, în ceea ce privește produsele încadrate în categoriile enumerate în anexa I care sunt fabricate la nivel local în Insulele Canare, scutiri totale sau reduceri parțiale ale taxei numite „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias (AIEM)”. Aceste scutiri trebuie să facă parte din strategia de dezvoltare economică și socială a Insulelor Canare și să contribuie la promovarea activităților locale.

2. Aplicarea scutirilor totale sau reducerilor menționate la alineatul (1) nu poate duce la diferențe mai mari de 15 % pentru produsele care se încadrează în categoriile enumerate în anexa I.

Spania se asigură că scutirile sau reducerile aplicate produselor nu depășesc procentul strict necesar pentru menținerea, promovarea și dezvoltarea activităților locale. Diferența de impozitare autorizată nu depășește costurile suplimentare dovedite.

3. Acest avantaj fiscal se aplică sub rezerva unei limite de 150 de milioane EUR pe an, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător.

Articolul 2

Produsele menționate la articolul 1 alineatul (1) din prezenta decizie se selectează luând în considerare următoarele criterii:

(a) că există o producție locală, iar cota sa din piața locală nu este mai mică de 5 %;

(b) că există un import semnificativ de bunuri (inclusiv din Spania continentală și alte state membre) care ar putea pune în pericol continuarea producției locale, iar cota sa din piața locală reprezintă cel puțin 10 %;

(c) că există costuri suplimentare care cresc costurile producției locale în comparație cu produsele fabricate în altă parte, punând în pericol competitivitatea produselor fabricate la nivel local.

Se poate deroga de la pragurile cotei de piață menționate la literele a) și b) în circumstanțe justificate în mod corespunzător, care includ:

(i) producția bazată pe forța de muncă intensivă;

(ii) producția altfel strategică pentru dezvoltarea locală;

(iii) producția supusă unor fluctuații periodice;

(iv) producția situată în zone deosebit de defavorizate;

(v) producția de produse medicale și de echipamente individuale de protecție necesare pentru abordarea crizelor sanitare.

Articolul 3

Până la 1 ianuarie 2021, autoritățile spaniole transmit Comisiei lista inițială de produse cărora li se aplică scutiri sau reduceri. Produsele în cauză se încadrează în categoriile de produse prevăzute în anexa I la prezenta decizie. Autoritățile spaniole pot aduce modificări acestei liste de produse, cu condiția informării Comisiei cu privire la toate informațiile relevante.

Articolul 4

Spania prezintă Comisiei, până cel târziu la 30 septembrie 2025, un raport care să îi permită acesteia să evalueze dacă mai sunt sau nu îndeplinite condițiile care au justificat acordarea autorizării prevăzute la articolul 1 din prezenta decizie. Raportul conține informațiile prevăzute în anexa II.

Articolul 5

Prezenta decizie se aplică începând cu 1 ianuarie 2021.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Regatului Spaniei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Președintele